

ARTIC. 360

DE IUSTIFICATIONE

III. & causis atque actionibus forensibus disertè vox ista

XX.

usurpatur 2. Sam. 15, 4. Es. 8, 3. Deut. 25, 1. &c.

78. Patet hoc inde etiam, quod iustificationis & condemnationis vocabula sibi invicem in scripturis familiariter opponuntur: ut prov. 17, 15. R. 8, 33. Ergo quemadmodum hoc, sic & illud forensis significationis vim habeat, necesse est.

79. Neque etiam iustificandi vocem hac in controversia accipimus pro declaratione justicia coram hominibus, quam per bona opera fieri. cum Apostolo Iacobo haud illibenter fatetur Iacob. 2.

80. Sed forensi, uti diximus significatione scriptura verbo hoc usq[ue], justificari, nihil docet esse aliud, quam ad thronum gratiæ DEI confugientes absolvi à reatu peccati, & damnatione, justumque reputari imputatione justiciæ Christi, quæ in ipsius obedientiâ, tam activâ, quam passivâ consistit. Ioh. 9, 2, &c 2, Psal. 143, 2. Luc. 18, 14. Rom. 4, 24. & 8, 33.

81. Hujus justificationis doctrinam, non uti Thammerus somniavit, nobiscum nasci, ac mente creatione humana investigari posse: sed ex sola revelatione Evangelij, petendam esse statuimus, quod propterea definitur mysterium, æternis temporibus tacitum: nunc vero patefactum, & per scripturas propheticas, secundum ordinationem æterni DEI, in obedientiam fidei, omnibus gentibus declaratum. Rom. 16, 25 & 26.

Hujus